

پرونده شماره ۴۳۰
شعبه یک
حکم شماره ۴۳۸-۴۳۰-۱

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED	ثبت شد
DATE	21 DEC 1988
تاریخ ۲۰ / ۹ / ۱۳۶۸	

راک ول ایترنشنال سیستمز آینک،
خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران (وزارت دفاع ملی)،
خوانده.

تصحیح حکم

۱ - در تاریخ ۱۱ مهرماه ۱۳۶۸ [سوم اکتبر ۱۹۸۹]، خواهان، راک ول ایترنشنال سیستمز اینک ("راک ول") براساس ماده ۳۶ قواعد دیوان داوری درخواستی به دیوان تسلیم و تقاضا نمود حکم صادره در این پرونده (شماره ۴۳۸-۴۳۰-۱)، مورخ ۱۴ شهریورماه ۱۳۶۸ [پنجم سپتامبر ۱۹۸۹] منتشر در - C.T.R. U.S.-Iran - در دو مورد تصحیح شود. دیوان توجه دارد که درخواست راک ول ظرف مدت ۳۰ روز مقرر در قواعد دیوان به ثبت رسیده است.

۲ - راک ول، در وهله اول خواستار آنست که پاراگراف ۲۵۲ حکم تصحیح گردد و این واقعیت را منعکس کند که ضمانت نامه بانکی جی - ۴۱ و اعتبار اسنادی شماره ۴۲۱۳۹، جایگزین ضمانت نامه شماره جی - ۲۴ ملون بنک و اعتبار اسنادی مربوط به آن به شماره ۴۰۵۷۲ گردیده است. اگرچه موضوع این جایگزینی در خواسته راک ول برای تبری از تعهدات خویش درمورد ضمانت نامه بانکی و اعتبار اسنادی ذکر نشده بود، لیکن در یکی از پیوستهای منضم به لایحه استماع راک ول منعکس می‌باشد. از اینرو، درنتیجه درخواست خواهان برای تصحیح پاراگراف شماره ۲۵۲، و در اجابت این درخواست، دیوان مقرر می‌دارد که دو اشتباه تایی در حکم باید تصحیح گردد و شماره اولین ضمانت نامه‌های بانکی که به عنوان ضمانت نامه‌های صادره توسط بنک سپه احصاء شده‌اند، بجائی "۲۷۶۰-۲۶۷۴" باید "۲۷۶۰-۲۷۷۴" و اعتبارات اسنادی به شماره‌های "۴۰۵۷۸۰-۴۰۵۷۸۱" مربوط به ضمانت نامه‌های ملون بنک آن. ای.، باید "۴۰۵۸۱-۴۰۵۸۰" ذکر شوند. دیوان داوری بر این نظر است که موارد مذبور در زمرة اشتباهات مندرج در ماده ۳۶ قواعد دیوان بوده و لذا حکم را اصلاح می‌نماید.

۳ - ثانیاً، راک ول از دیوان درخواست می‌نماید حکم [صادره] را اصلاح و [پرداخت] مبلغ

۱۳۵،۹۹۳/- دلار دیگر بابت هزینه‌های فسخ که فیش باخ عمان کورپوریشن ("فیش باخ عمان")، پیمانکار عده راک ول به پیمانکاران فرعی خود پرداخته و بعداً بابت آن برای راک ول صورتحساب ارسال و توسط وی پرداخت شده است، در حکم منظور نماید. راک ول خاطرنشان می‌کند که فیش باخ عمان، این قراردادهای فرعی را قبل از اوت ۱۹۷۹، که دیوان تاریخ فسخ قرارداد اعلام کرد، منعقد ساخته بود. راک ول استدلال می‌کند که این هزینه‌های فسخ درست در حکم هزینه‌های فسخی است که در حکم تبیین و راعی به پرداخت آن داده شده است. راک ول، "مضافاً" استدلال می‌نماید که حکم به پرداخت این هزینه‌های فسخ منطبق با این تصمیم دیوان است که مبالغی [از آن بابت] باید به حساب خوانده منظور شود. رجوع شود به پاراگراف ۲۲۵ حکم شماره ۴۳۸-۴۳۰-۱، منتشر در - C.T.R. Iran-U.S. -. به نظر راک ول، دیوان این هزینه‌ها را "[سیهو] نادیده گرفته" و بنابراین حکم باید اصلاح گردد.

۴ - به موجب ماده ۳۶ قواعد دیوان "هریک از طرفهای داوری می‌تواند... از دیوان داوری تقاضا کند که هرگونه اشتباه محاسبه، غلطیهای انسانی و املائی یا اشتباهاتی از این دست را تصحیح کند." به دلایل مذکور در زیر، دیوان بر این نظر است که تقاضای راک ول مشمول این ماده نیست.

۵ - فسخ قراردادهای شماره ۱۱۹ و ۱۲۰ ("قراردادها") و نیز تمایز بین هزینه‌های اجرایی و فسخ، موضوعات اصلی این پرونده بوده‌اند. طرفین، طی لوایح خود و طی جلسه استماع این موضوعات را به تفصیل مورد بحث قرار دادند. راک ول در لوایح خود، همواره استدلال می‌کرد که وی قراردادها یا قراردادهای فرعی را تا ژوئن ۱۹۸۰، فسخ شده تلقی نمی‌کرد، بلکه [معتقد بود که] تا قبل از آن تاریخ صرفاً در

حال "تعليق" بودند. موضوع فسخ [قراردادهای] پیمانکاران فرعی و پیمانکاران دست دوم آنها نیز در جلسه استماع به تفصیل مورد بحث واقع شد. راک ول صریحاً اظهار داشت که "هیچ یک" از هزینه‌های اجرایی که وی حسب ادعا در فاصله بین سپتامبر ۱۹۷۹ و ژوئن ۱۹۸۰ متحمل شده، و شامل هزینه‌های فسخ مورد بحث در اینجا نیز می‌گردد، "هزینه فسخ" تلقی نمی‌شود. رجوع شود به پاراگراف شماره ۱۹۴ حکم شماره ۱-۴۳۸-۴۳۰، منتشره در - Iran-U.S. C.T.R. - دقیقاً درمورد این هزینه‌های فسخ، در گزارش تند نویسی تهیه شده از مذاکرات جلسه استماع، اظهارات راک ول به این صورت ثبت شده است که "تحت آن اوضاع و احوال، راک ول، در آن موقع هزینه‌هایی را که برای فسخ قراردادهای فرعی و دست دوم آنها انجام می‌گردید... هزینه‌های فسخ تلقی نمی‌کرد". خلاصه اینکه، راک ول تا هنگام درخواست اصلاح حکم، هیچگاه این هزینه‌ها را به عنوان هزینه‌های فسخ طبقه بندی و یا مطالبه نکرده بود. دیوان، درخواست (راک ول) را تلاش غیر مجازی برای بحث مجدد پرونده تلقی می‌کند. از اینرو، تقاضای راک ول برای این مورد اصلاح حکم، رد می‌شود.

۶ - بنا به دلایل پیش گفته،

تصمیم دیوان به شرح زیر است:

الف) - بند (۲) پاراگراف ۲۵۲ حکم به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

۲ - ضمانت نامه‌های بانکی به شماره‌های ۲۷۷۴ - ۲۷۶۰، ۲۷۷۷ - ۲۷۷۶ و ۲۷۸۰ - ۲۷۷۹ صادره توسط بانک سپه طبق ماده ۱ - ۷ قرارداد شماره ۱۱۹، و ضمانت نامه‌های بانکی به شماره‌های ۸/۲۳۷ و ۸/۲۳۸ صادره توسط بانک

تجارت طبق ماده ۱ - ۷ قرارداد شماره ۱۲۰، و ضمانت نامه‌های ملون بمن بک آن. آ. درمورد قرارداد ۱۱۹، به شماره‌های جی - ۱۳ الی جی - ۲۳، جی - ۲۵ الی جی - ۲۷، جی - ۲۹، جی - ۳۰، جی - ۳۲، جی - ۳۳ و جی - ۴۱ (مطابق با اعتبارات استنادی به شماره‌های ۴۰۵۶۱ الی ۴۰۵۷۱، ۴۰۵۷۳، ۴۰۵۷۵ الی ۴۰۵۷۷، ۴۰۵۷۸ - ۴۰۵۸۰ و ۴۰۵۸۱ - ۴۰۵۸۲)، همچنین اعتبارات استنادی انتکابی سیتی بمن بک آن. آ. در رابطه با قرارداد ۱۲۰، به شماره‌های دبليو سی جی - جی ۷۰۳۸۹ اف و دبليو سی جی - جی ۷۰۳۹۰ اف، سالبه به انتفاء موضوع می‌باشد. خوانده، دولت جمهوری اسلامی ایران (وزارت دفاع ملی)، باید کلیه درخواست‌های خود را جهت پرداخت در رابطه با ضمانت نامه‌ها مسترد و از هرگونه مطالبه دیگری بابت آنها خودداری کند. خوانده کلیه اقدامات لازم را انجام خواهد داد تا بانک سپه و بانک تجارت ضمانت نامه‌ها را لغو و اعتبارات استنادی را آزاد و کلیه تقاضاهای مربوط به پرداخت در رابطه با اعتبارات استنادی را مسترد، و از هرگونه تقاضایی در آن رابطه خودداری نمایند.

ب) - بقیه درخواست رد می‌شود.

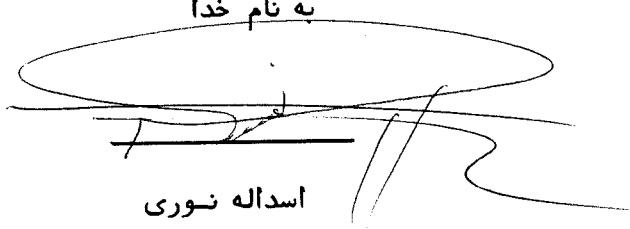
لاهه، به تاریخ ۳۰ آذرماه ۱۳۶۸ برابر با ۲۱ دسامبر ۱۹۸۹

مهم

کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک

به نام خدا

اسdaleh نوری

هوارد آم. هولتزمن